

Sala- ja Ruuhijärven vesioikeudellinen yhteisö
c/o Johanna Takkinen
[REDACTED]

Selvityspyyntöne 14.4.2026

Salajärven ja Ruuhijärven keskivedenkorkeuden nostoon liittyvä tiedustelu, Nastola

Sala- ja Ruuhijärven vesioikeudellinen yhteisö / Johanna Takkinen on pyytänyt Nastolassa sijaitsevien Salajärven ja Ruuhijärven vedenkorkeuteen liittyen Lupa- ja valvontavirastoa vastaamaan selvityspyynnössä esitettyihin kysymyksiin koskien historiallisten toimenpiteiden mahdollista vaikutusta keskiveden korkeuden laskuun.

Lupa- ja valvontaviraston vesilain rakennetun ympäristön valvontaryhmä (myöhemmin Lupa- ja valvontavirasto) on tutustunut edellä mainittuun lausuntopyyntöön liitteineen.

1 Lausunto

Lupa- ja valvontavirasto vastaa esitettyihin kysymyksiin seuraavasti

- 1. Milloin Immilänjoen yläpuolisessa koskessa (Arrakoski, Myllykoski) sijainneet vesilaitokset on purettu ja mikä on viranomaisen arvio siitä, kuinka paljon padotuksen poistuminen on vaikuttanut yläpuolisten järvien vedenkorkeuteen?**

Lupa- ja valvontavirastolla ei ole kyseisten Arrakosken kartanon ja Immilän kyläkunnan vesilaitosten toiminnan lakkauttamisesta tai vesilaitosten purkamisen ajankohdasta sen parempaa tietoa, kuin Sala- ja Ruuhijärven keskivedenpinnan nostohankkeen lupahakemuksessa on mainittu.

Asiakirjoista selviää, että vesilaitosten rakenteet eivät ole vastanneet lupapäätöksiä ja vesilaitokset ovat ilmeisesti koko toimintansa ajan padottaneet liikaa Ruuhijärven vedenkorkeutta, mistä on asiakirjojen mukaan ollut haittaa Ruuhijärven rantamaiden viljelylle. Rakenteet on useaan kertaan määrätty muutettavaksi lupamääräysten mukaisiksi, mutta vielä 21.11.1957 toimitusinsinöörin Ruuhi- ja Salajärven vedenlaskemissuunnitelmasta antamassa lausunnossa luvan myöntämisen ehdoissa todetaan, että Immilänjoessa Arrakoskessa olevien voimalaitosten omistajien tulee saattaa patorakenteet siihen kuntoon, kuin ne on määrätty Hämeen läänin maaherran 12.4.1923 antamalla päätöksellä.

Toisaalta vesilaitoksille ei ole määrätty mitään padotuksen alarajaa, vain yläraja, joten myllytoiminnan päättymisen aiheuttama padotuksen vähentyminen ei ole ollut luvan vastaista.

- 2. Ovatko voimalaitospadon jäljellejääneet rakenteet vuoden 1923 maaherran päätöksen mukaisia?**

Lupa- ja valvontavirasto ei ole tarkistanut rakenteita tai niiden mittoja maastossa. Lupahakemuksen mukaan myllypato on edelleen olemassa, eikä siihen ole tiettävästi tehty muutoksia myllytoiminnan päätyttyä. Patorakenne on siten todennäköisesti edelleen liian korkea lupapäätökseen verrattuna.

3. Onko patorakenteiden ja vesilaitosten purkamiseen ollut lupaa?

Lupa- ja valvontavirastolla ei ole tiedossa, että vesilaitosten lupia olisi rauetettu tai lupaa rakenteiden purkamiseen olisi haettu. Yleensä tällaisten käytöstä poistuneiden vesilaitosten vesitalouslupien rauettamiseen ja rakenteiden purkamiseen haetaan lupaa erilaisten kalataloudellisten kunnostusten yhteydessä.

4. Miten nykytilanteen laillinen vedenkorkeus määritetään, kun vesivoimalaitosten ollessa käytössä järvien vedenkorkeus on ollut käytännössä sääntelyn piirissä ja Immilänjoen virtaamaa on säädetty vesivoimalaitoksilla?

Laillinen vedenkorkeus patorakenteen yläpuolella on Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan se, joka sen olisi tullut olla myllyjen toimiessa luvan mukaisesti. Padotukselle padon yläpuolella on annettu yläraja, alarajaa luvassa ei ole määritetty. Käytännössä alaraja on määrittynyt padon kynnyskorkeuden mukaan. Tiettävästi Arrakosken vesilaitosten patorakenteet ja padotus eivät ole olleet lupapäätösten mukaisia, ja vettä on padotettu luvan vastaisesti myllyjen toimiessa.

5. Onko Immilänjokea syvennetty/uomaa perattu luvallisesti Ruuhijärven ja Immilänkosken väliltä vuoden 1923 jälkeen?

Lupa- ja valvontavirastolla ei ole tietoa, että Immilänjokea olisi perattu. Vuoden 1957 suunnitelman mukaista Riihi- ja Salajärven laskemissuunnitelmaa perkauksineen ei ole toteutettu.

6. Asiakirjojen perusteella Immilänjokea on perattu luvattomasti. Mikä on viranomaisen arvio vuoden 1884 jälkeen tehtyjen luvattomien perkausten vaikutuksesta nykytilanteen vedenkorkeuteen? Onko perkausten merkitys yläpuolisten järvien vedenkorkeuteen kasvanut vesivoimalaitosten padotuksen poistuttua?

Lupa- ja valvontavirastolla ei ole tietoa luvattomista perkauksista.

7. Ovatko luvattomat perkaukset vahvistettu laillisiksi jollain myöhemmällä päätöksellä?

Lupa- ja valvontavirastolla ei ole tietoa tällaisista päätöksistä.

8. SRVY:n selvitysten perusteella Kalkkolantien sillan uusiminen on pohjautunut virheellisiin lähtötietoihin koskien sillan rumpujen mitoitusta ja korkeusasemaa. Mikä on viranomaisen arvio siitä, miten Kalkkolantien sillan padotuksen muuttuminen on vaikuttanut tulvatilanteiden purkautumiseen ja järvien vedenkorkeuteen?

Lupa- ja valvontavirastolla ei ole lisättävää siihen arvioon, jonka Hämeen ympäristöpiiri on 5.12.1995 antamassaan lausunnossa tehnyt.

9. Miten Ruuhijärven luusuan kynnyksen mahdollista muutosta voidaan arvioida, kun sillan kohdalla ei ole tehty tarkkoja mittauksia ennen rakentamista?

Mahdollisen muutoksen arvioiminen ei ole mahdollista, jos ei tarkkoja mittauksia ole tehty.

10. Mikä on viranomaisen arvio edellä mainittujen selvitysten perusteella nykytilanteen laillisesta keskivedenkorkeudesta?

Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan tarkin arvio voisi perustua Ruuhi- ja Salajärven vedenlaskuhankkeessa esitettyihin vedenkorkeustietoihin vuosilta 1938-56, jos hankkeen vedenkorkeustiedot saadaan luotettavasti sidottua nykyiseen valtakunnalliseen korkeusjärjestelmään. Mikäli noita tietoja ei voida pitää luotettavina, arvio voisi perustua 2000-luvulla suoritettuun vedenkorkeuden seurantaan.

11. Mikä on viranomaisen neuvo siitä, millä toimenpiteellä/toimenpiteillä luvattoman järvenlaskun aiheuttamia haittoja, kuten vuosikymmenten kuluessa tapahtunutta rantojen umpeenkasvua, korjataan?

Lupa- ja valvontaviraston tiedossa ei ole luvatonta järvenlaskua.

12. Onko voimalaitospadon uittoruuhien aukko mahdollista sulkea välittömänä toimenpiteenä kynnyksen nostamiseksi?

Kyseisen vesilaitoksen omistajalla on oikeus käyttää patoa luvan mukaisella tavalla.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty. Asian on esitellyt johtava asiantuntija Terhi Moilanen ja ratkaissut ryhmäpäällikkö Maria Timonen.

Tämä asiakirja LVV-U/83588/2026 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LVV-U/83588/2026 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Moilanen Terhi 25.06.2026 12:01

Ratkaisija Timonen Maria 25.06.2026 12:09